

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **M. K., P., zastúpeného JUDr. M. B., advokátom z T.**, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Nová ulica 13, Banská Bystrica**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/226/8843-62927/2008/990529-r zo dňa 23. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/67/2008-71 zo dňa 20. júla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/67/2008-71 zo dňa 20. júla 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/226/8843-62927/2008/990529-r zo dňa 23. júla 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi, k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 151,65 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako nedôvodná zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správcu dane - Mesta Prievidza

č. 1500325631/2008 zo dňa 5. marca 2008 o vyrubení dane za užívanie verejného priestranstva podľa zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady (ďalej len „zák. č. 582/2004 Z.z.“) a Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidze č. 85/2005 (ďalej len „VZN“). Daň za užívanie verejného priestranstva bola správcom dane vyrubená za obdobie od 1. júla 2007 do 31. decembra 2007 vo výške 7 360,- Sk (sadzba 5,- Sk/m²/deň, výpočet 5x8m² x 184 dní) za súvislé parkovanie osobného motorového vozidla značky O. C. ev. č. P. vo vlastníctve žalobcu na tom istom mieste verejného priestranstva na ulici A. Rudnaya oproti vchodom č. X., na parc. č. X. kat. úz. P.. Parkovisko na parc. č. X. vo vlastníctve mesta je verejným priestranstvom vymedzeným v ust. § 29 ods. 1 VZN. Krajský súd dôvodil tým, že správca dane v prílohe č. 1 VZN č. 85/2005 určil sadzby dane za užívanie verejného priestranstva pre jednotlivé druhy osobného užívania. V bode 1.14 určil sadzbu 5,- Sk za 1m² a deň pre bližšie nešpecifikované osobitné užívanie verejného priestranstva neuvedené v predchádzajúcich bodoch VZN, ktorá bola použitá pre vyrubenie predmetnej dane. Zákonou podmienkou pre vyrubenie dane za užívanie verejného priestranstva je určenie miest, ktoré sú v územnom obvode mesta verejnými priestranstvami. Mesto Prievidza v § 29 VZN č. 85/2005 druhovo určilo všetky verejnosti prístupné pozemky vo vlastníctve mesta na území mesta. Na námietku žalobcu, resp. jeho advokáta, týkajúcu sa nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia z dôvodu, že daň za užívanie verejného priestranstva sa týkala pozemkov, ku ktorým sú uzatvorené nájomné zmluvy súd neprihliadol z dôvodu, že tieto dôvody neboli v žalobe uvedené a na pojednávaní neboli súdu predložené relevantné dôkazy o tom, že verejnú priestranstvo, na ktorom mal žalobca odstavené osobné motorové vozidlo viac ako 30 dní, je v nájme fyzickej alebo právnickej osoby. Z LV č. X.a z výpisu tohto listu vlastníctva nebolo súdu zrejmé, ku ktorým konkrétnym pozemkom sú uzatvorené nájomné zmluvy.

Žalobca, zastúpený súdom ustanoveným advokátom pod č.k. 13S 67/2008-57 zo dňa 24.6.2010, podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie. V dôvodoch odvolania opätovne namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správcu dane, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu, že správca dane vyrubil platobným výmerom žalobcovi daň za osobitné užívanie verejného priestranstva – parc. č. X. k.ú. P. zapísanej na LV č. X.napriek tomu, že túto parcelu mesto P. prenajalo pani S. Ž. a ďalším nájomcom je BIC-TI Prievidza, Podnikateľské a inovačné centrum – technologický inkubátor. Ak je pozemok parc. č. X. predmetom nájomnej zmluvy, potom nie je právne možné, aby žalobca za jeho osobitné užívanie platil daň. Súd na tieto tvrdené skutočnosti neprihliadol, pretože mu nebolo zrejmé, na ktoré konkrétne parcely má mesto uzatvorené nájomné zmluvy napriek tomu, že nebolo v možnostiach žalobcu predložiť nájomné zmluvy na uvedené parcely uzatvorené Mestom Prievidza a tretími osobami. Tieto nie sú verejne prístupné. Dôkazné bremeno v danom prípade zaťažuje žalovaného. Tvrdí, že žalovaný nedokázal vierohodne vyvrátiť, že údaje o nájomných vzťahoch nespôsobujú zánik daňovej povinnosti žalobcu a v možnostiach súdu bolo si tieto dôkazy priamo od Mesta Prievidza vyžiadať. Rozsudok krajského súdu preto považuje za nesprávny. Navrhol ho odvolacím súdom zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania 454,96 Eur vrátane trov odvolacieho konania 151,65 Eur.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zastávajúc stanovisko, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť len tie námietky proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane, s ktorými sa musel žalovaný ako odvolací orgán vyrovnat' vo svojom druhostupňovom rozhodnutí napadnutom žalobou. Preto súhlasí s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý neprihliadol na tvrdenia žalobcu, ktoré navyše ani v dvojmesačnej lehote na podanie žaloby neboli ako žalobný dôvod uvedené a ani na súdnom pojednávaní konanom dňa 20.7.2010 neboli predložené žiadne dôkazy o tom, že verejné priestranstvo, na ktorom mal žalobca odstavené motorové vozidlo je v nájme fyzickej alebo právnickej osoby. Dôkazné bremeno je pritom na žalobcovi .

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§250ja ods. 2 OSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané dôvodne.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§247 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci žalobca žiadal preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu – správcu, ktorým bola vyrubená daň za užívanie verejného priestranstva. Dôvodom vyrubenia dane bolo súvislé státie motorového vozidla v období od 1.7.2007 do 11.2.2008 na parkovisku parc. č. X., k.ú. P., zapísanej na LV č. 1. Daň bola vyrubená v zmysle IV. časti VZN Mesta Prievidza č. 85/2005 o miestnych daniach v platnom znení bodu 1.14.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis správcu dane vyplynulo, že hliadka Mestskej polície Prievidza zistila dlhodobé parkovanie vozidla žalobcu na mieste bez prerušenia. Z úradného záznamu k udalosti spísanej mestskou políciou je zrejmé, že sa jedná o vozidlo, ktoré je predmetom súdneho konania a nie je možné s ním hýbať. V predmetnom spise sa okrem iného nachádza aj čiastočný výpis z listu vlastníctva č. X.k.ú. P.. Z jeho obsahu je bezpochyby zrejmé, že v časti B:Vlastníci je ako vlastník zapísané 1. Mesto Prievidza, SR v podiele 1/1, 2. Žambokrétyová S. a 3. BIC-TI Prievidza, Podnikateľské a inovačné centrum – technologický inkubátor, Prievidza bez uvedenia výšky podielov s tým, že tituly nadobudnutia neboli žiadané. Výpis z katastra nehnuteľností do administratívneho spisu zabezpečil odbor vnútornej správy Mesta Prievidza dňa 4.3.2008 jeden deň pred rozhodnutím o dani platobným výmerom (5.3.2010). To znamená, že výpis z katastra nehnuteľností, i keď len čiastočný, bol známy nielen správcovi dane, ale aj žalovanému, ktorý rozhodoval o odvolaní proti platobnému výmeru. Každý odvolací orgán je viazaný povinnosťou preskúmať napadnuté rozhodnutie vždy v rozsahu, ktorý zodpovedá požiadavke vyplývajúcej z podania. Podľa § 48 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb.

odvolací orgán preskúma odvolaním napadnuté rozhodnutie vždy v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové, či právne okolnosti odvolávajúcim sa neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, možno na ne pri rozhodovaní prihliadnuť. Pritom nie je odvolací orgán viazaný len návrhmi odvolávajúceho sa a môže zmeniť rozhodnutie odvolaním napadnuté i v neprospech odvolávajúceho sa. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

Z obsahu spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca nebol pri podaní žaloby dňa 23.9.2008 zastúpený advokátom tak, ako to ustanovuje § 250a OSP. Advokát bol žalobcovi ustanovený krajským súdom až dňa 24.6.2001 a to uznesením č.k. 13S 67/2008-57. Krajský súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa žalobca, jeho právny zástupca ako právna zástupkyňa žalovaného zúčastnili. Na krajskom súde sa žalobca a súdom ustanovený advokát k veci vyjadrili. Právny zástupca žalobcu poukázal na v administratívnom spise žalovaného pripojený výpis z listu vlastníctva č. 1 (čiastočný) a poukázal tak na nájomné zmluvy uzatvorené k pozemku parc. č. X. vo vlastníctve mesta. Krajský súd pri rozhodovaní vychádzal zo všetkých písomností nachádzajúcich sa v spise vrátane administratívneho spisu žalovaného.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňom, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania ako aj na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

V danej veci sa odvolací súd zaoberal predmetom súdneho prieskumu. Z dôvodu, že žalobca v čase podania žaloby na krajský súd zastúpený advokátom nebol a boli splnené zákonom stanovené podmienky na ustanovenie bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov, nebolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby do žaloby uviedol všetky skutkovo a právne relevantné dôvody na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Tieto dôvody dodatočne pri prvom úkone, ktorý patrilo súdom ustanovenému právnomu zástupcovi z radov advokátov, tento uplatnil. Stalo sa tak na súdnom pojednávaní dňa 20.7.2010. Krajský súd tak pochybil, keď sa s takto doplnenými dôvodmi žaloby, resp. dôkazmi, ktoré sa nachádzali priamo v administratívnom spise žalovaného, po stránke skutkovej a právnej náležite nevysporiadal a vylúčil ich tak z okruhu dôvodov pre preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a žalobu zamietol.

Keďže z preskúvaného rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ako sa žalovaný vyporiadal s obsahom čo aj čiastočného výpisu z LV č. X.mesta Prievidza k pozemku č. parc. X., k.ú. P., ktorý je súčasťou administratívneho spisu ako doklad č. 8, odvolací súd považuje jeho rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok skutkových a právnych záverov zodpovedajúcich ustanoveniu § 30 ods. 1 a 2 zák. č. 582/2004 Z.z. najmä z toho hľadiska, či kvalifikácia „verejného“ priestranstva nie je vylúčená prenájomom podľa osobitného zákona. Žalovaný sa z tohto hľadiska mal vecou zaoberať podľa § 48 ods. 2 zák. 511/1992 Z.z. bez zreteľa na obsah dôvodov odvolania žalobcu. Bude na žalovanom, aby sa v ďalšom konaní zaoberal žalobnými námietkami žalobcu a prípadne vykonal ďalšie dôkazy na náležité ozrejenie skutkového stavu veci. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude možné rozhodnúť o tom, či žalobcovi vznikla v období od 1. júla 2007 do 31. decembra 2007 povinnosť platiť daň za osobné užívanie pozemku parc. č. X. v k.ú. P..

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP, lebo neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní v súlade s § 250k. Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, trovy za 1 úkon právnej pomoci 120,23 Eur s režijným paušálom 7,21 Eur a 19% DPH spolu v sume 151,65 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková